

chorum Galliam abstulit imperio Romanorum et se cum gente sua regi regum subdidit et imperatori cunctorum, Christi baptismum suscipiens á beato Remigio archimandrita Remorum. In sex ergo patribus istis, predictis videlicet et tribus annotatis subsequenter á nobis, Cathalaunensis ecclesie dignitas et antiquitas reverenda consistit, quoniam primi tres inibi religionis et fidei primordia fundaverunt, reliqui vero tres á prioribus edificatam domum Dei sacris doctrinis, exemplis et miraculis ornaverunt. Hoc etiam nobilissimus contemporaliū virtutum titulis et privilegiis gratiarum Haimo¹ tricesimus et septimus ab his episcopus breviter et elegantissime comprehendit duobus versiculis in tabula principalis altaris, continente sex eorum imagines depictas, auro scintillante descriptis. Horum versuum primus tres primos exprimens ita dicit:

Hii fidei nostre plantatio prima fuere.

Secundus tres subsequentes ita distinguit:

Hi fidei plantam virtutibus excoluere.

Hic Haimo fuit patris mei germanus ille clarissimus, carissimus patruus meus et nostri generis decus, qui me divinis obsequiis dedicatum matris ab utero, tuis á puero raptum é thalamis educavit sub ala lateris, litteris imbui fecit et postmodum sacra pontificalis manus impositione, depositione mistica capillorum, mentem á secularis vite superfluitate denudans tam me sortitum Domino, quam ipsum esse sortem meam et partem hereditatis ostendit, et funes michi preclaros extendit in fines. Ipse quidem in episcopum consona cleri et plebis áclamatione (sic) promotus, cum apud Deum et homines quod est inter multos invenire perrarum, exhibuisset se tam gratiosum affluentia naturalium bonorum quam donorum spiritualium eminentia gloriosum, et pene foret in culmine perfectionis inventus, preventus mortis invidia in ipso flore tam etatis quam honestatis ablatus á nobis est et, ut credimus, ad meliora translatus; set permanet et dulce respirat in nobis virtutum suarum suavissimus odor longe lateque diffusus, et fumus aromatum eius adhuc pie recordationis elicit lacrimas ab oculis plurimorum. Cuius ob memoriam quid mirum si michi lacrimis oculi fluant, cum alii fleant? Ecce quia pro eius recordatione concaluit cor meum intra me et in meditatione² mea exarsit ignis, et quia dolor meus renovatus est, obmutescere placet et silere, cum et iam dictorum terminare presentem et aliam epistolam totam expostulet multiplicitas dicendorum. Verum quamvis sit utrique nostrum dolor iste communis, quia est in utroque dissimilis, cum et tu multa de eo multum audire desideres et obedire non possim, quantum possum pro solatio satisfacio tamen, in episcoporum Cathalaunensium cathalogo³ quotus

1) Von 1151 bis 1153.

2) 'et imeditatione' Hs.

3) 'cathalago' Hs.